

Çalışdığı yerdə öyrənmək də onun üçün əsasdır. Deyir ki, mütləq hər bir işdə insanın öyrənəcəyi nəşə var. O da indiyə qədər qəzet, radio, televiziya təcrübəsi keçib və indi mətbuat xidmətində çalışır, öz diliylə desək, həm də öyrənir. Öz işini yaxşı görən, jurnalistlərin suallarına vaxtında cavab verən mətbuat katiblərindəndir.

Hətta deyir ki, əvvəllər "mətbuat xidmətində işləməyə nə var ki?" kimi düşüncəsi də olub. Amma gələndən sonra düşüncələrinin yanlış olduğunu görüb. Müsahibimiz əvvəllər "Xəzər xəbər" in aparıcısı kimi tanıdığımız, hazırda isə "Azərbaytoyl" ASC-nin mətbuat xidmətinin rəhbəri vəzifəsində çalışan Anar Nəcəflidir.

- Müsahibədən öncə internetdə axtarış verib əvvəlki müsahibələrinizə göz atdım. Bir çoxunda nədənsə sizə sevgidən suallar verilib. Adəti pozmayaq, amma biz iş sevgidən danışaq...

- Elə bildim, ümumi sevgidən sual verəcəksiniz (gülür - A.A.). Ortaya yaxşı iş qoymaq, əzmlə çalışmaq üçün iş sevgi önəmlidir. Düzdür, indi mətbuat xidmətindəyəm, amma bura mətbuatdan gəlmişəm. Müxbir, aparıcı işləmişəm. Deyişən yalnız mətbuat xidmətinin rəhbəri olmağımdır. Amma mən yenə də bu sahənin adamiyım və hər gün jurnalistlərlə işləyirəm. Bu sahəni sevirəm, buna görə də gördüyüm işdən zövq ala bilirəm. Sevgi olmasa, nə irəli getmək mümkündür, nə də yenilik etmək. Hansı işin məsuliyyətini üzərimə götürmüşəmsə, orada yenilik etməyə, özümə məxsus bir iz buraxmağa çalışmışam.

- Nədənsə mənə belə bir fikir var ki, hansısa sahədə çalışmağa başlayanda ilk düşüncə mühit insanın işinə sevginin yaranmasında böyük rol oynayır. İlk iş yeriniz hara olub?

- Bakı Dövlət Universitetinin jurnalistika fakültəsində təhsil almışam. Tələbə vaxtı qəzetlərin birində ştatdan kənar müxbir olaraq fəaliyyət göstərmişəm. Maraqlı nə isə yazım olanda verirdim. 4 illik tələbə vaxtımızda bizi hər yay bir aylıq təcrübəyə göndərirdilər. Bir il radioda, 3 il isə qəzetdə təcrübədə olmuşam. Hər il ayrılan bir ay müddətində də çalışmışam ki, nə isə yazılar verim, materialım olsun. İlk işimin təcrübə keçdiyim yerlər olduğunu deyə bilərəm.

- Jurnalistika elədir ki, işləməyə başlayan ilk vaxtlarda qazanc olmağa bilir. Bu, bəzilərimizdə 10-15 gün, bəzilərində hətta bir il də çəkir. Pulsuz işlədiyiniz olub?

- Əlbəttə, olub. İlk vaxtlar qəzetlər üçün yazanda bəzən qonorar almamışam, bəzən almışam. Çox cüzi qonorar verirdiyi də olub. Televiziya fəaliyyətimə ANS-də başlamışam. Televiziya təcrübəsi mənim üçün ilk dəfə idi, ona görə də orda 3-4 ay pulsuz ştatdankənar müxbir kimi çalışmışam. Orada nə isə öyrənirdim. Sonra simvolik bir məvacib müqabilində ştatda müxbir kimi işlədim. Zaman keçdikcə məşəm də artdı.

- Bəzən gənclərimiz bir ay maaş verilmədiyini görəndə həmin işə getməyin mənasız olduğunu deyirlər, həvəsəndən düşürlər. Maaş almadan çalışmaq stimuluunuza öldürürmü?

- Əsla. Mən universiteti yenəcə bitirmiş tələbə idim. Düzdür, universiteti bitirəndən sonra bir il əsgerlikdə oldum, qayıdandan sonra bir ilə yaxın ixtisasım üzrə çalışmadım. Fəhlə kimi işlədim. Universiteti qurtarandan təxminən 3 ilə yaxın vaxt keçdikdən sonra televiziya da çalışmışam. Stimulum varıydı, bu işi sevirdim. İnsanlar var, deyirlər ki, bir aydır maaş vermirlər, boşuna işləyirəm. Mən belə düşünməmişəm. Çünki üzərimdə çalışıb, özümü təqdim etməliydim. Birdən-birə heç kim jurnalist olmur ki, universiteti bitirəni işə götürüb maaş versinlər. Gərək potensialını bilsinlər.

- Universiteti bitirib öz ixtisası üzrə işləmək istəyən bir neçə şəxs tanıyıram ki, illərdir işsiz olsalar da, fəhləlik etməyi özlərinə yaraşdırmırlar...

- Hərbi xidmətdən qayıdandan sonra işsiz idim və bir işlə məşğul olmalıydım. Birdən-birə televiziya düşüb işləmək çətin idi. Ona görə məcbur olub tikintidə fəhlə kimi çalışdım. Bunda bir qəbahət görmürəm, əksinə orda da özüm üçün nələrisə öyrənmişəm. Hətta fəhlə işləyəndə də işimi sevə-sevə görmüşəm. "Filan ixtisası bitirmişəm, fəhləlik edə bilmərəm" düşüncəsi mənəndə uzaqdır. Mənim düşüncəmə görə oğlan uşaqları 18 yaşından özlərini işə alışıdırmağa çalışmalıdırlar. Hər şeyi valideynlərin onlar üçün etmələrini gözləməməlidirlər. Nədənsə başlamalı, həyatın keşməkeşli yollarını bilməlidirlər. İnsan irəli getmək üçün birinci özünü döldəndirə bilməlidir. Yoxsa, evdə oturub iş təklifi gələcəyini gözləmək düzgün yanaşma deyil.

- Universitet illərindən mətbuatda çalışsanız da, fərqli xəbər təqdimatı ilə geniş izləyici auditoriyası qazandığınızı demək olar. Xəbər aparıcılığında hansısa vurğun deyiliş tərzini fərqli olanda bəzən yaxşı qarşılanmaya

bilər. Sizin dəyişikliyi isə tamaşaçı rahatlıqla qəbul etdi. Sizcə, niyə?

- Hamının bəyəndiyini demək olmaz. Kifayət qədər əksini düşünenlər də vardı və bunları bilirdim. Amma bəyənlər çox idi. Düşünürəm ki, tamaşaçı tərəfindən qəbul olmaq üçün gərək əziyyət çəkəsən. O mənada ki, aparıcı təqdim etdiyi xəbəri yaşamaq, söhbətin nədən gəldiyini bilməli və sonra tamaşaçıya təqdim etməlidir. Mən efirə çıxmamışdan öncə bütün xəbərləri oxuyurdum, videoları izləyirdim. Sonra özüm üçün "aparıcı söz"ləri yazırdım. Bu, aparıcılıqda istifadə olunur. Bəzi aparıcılar isə müxbirin yazdığı "aparıcı söz"lərə düzəliş edib efirə çıxırlar, xəbərdən məlumatları olmur. Xəbərin necə hazırlandığını bilmək üçün aparıcı olmağımdan öncə bir müddət müxbir kimi çalışmaq lazımdır. Aparıcı xəbəri elə təqdim etməlidir ki, süni olmasın, kiməsə bənzəməsin. Tamaşaçı ilə səmimi olmaq lazımdır. Xəbərin izlənməsi aparıcının təqdimatından daha çox asılıdır. Bir də nəzərə almaq lazımdır ki, xəbərə bütün kateqoriyadan olan insanlar baxırlar. Ona görə elə aparmaq lazımdır ki, bütün auditoriyadan olan insanları cəlb edə biləsən. Bəzən bunu nəzərə almırlar. Bir də aparıcının fikri kənar qalmamalı, işə köklənməlidir. "Filan işimi bitirirəm", "hansısa tədbiri aparım", yaxud "toyda aparıcılıq, tamada-

“Fəhlə kimi də işimi sevə-sevə görmüşəm”

Anar Nəcəfli: “Şəxsi həyatıma vaxt ayıra bilmirəm”

Aygün ASİMQIZI

lıq edim”, "reklama çəkilim" kimi fikirlər aparıcını işindən yayındırır. Bunlar olmamalıdır. Aparıcı özünü sırf işinə yönəltməlidir.

- Dediniz ki, fərqliliyi bəyənməyənlərin olduğunu bildiniz. Kimsə üzəyüz bununla bağlı sizi tənqid edib?

- Konkret kim olduğu yadımda deyil, amma edənələr olub. Zövqlər fərqlidir və tənqidlər də normaldır. Əgər sənə hansısa bir jestini, sözünü çox tənqid edirlərsə, bunu düşünüb, nəticə çıxarmaqda pis heç nə yoxdur. Əgər nə isə təqdim edilirsə, bunu sevən də olacaq, sevməyən də. Amma sevməyənlərin, tənqid edənlərin fikrinə əhəmiyyətsiz yanaşmaq olmaz. Əksinə, onların da fikirlərini öyrənib, nə isə

buat xidməti isə fərq qoymadan hamısı ilə işləməyi bacarmalıdır. Mənim üçün mətbuatın iqtidar və ya müxalifəti yoxdur, hamısına eyni gözlə baxıram. Eyni zamanda, işim tək Bakı şəhəri ilə əhatələnmir. Bütün respublika üzrə iş aparılır və mənim bunlardan xəbərim olmalıdır. Xəbərim olmaqla yanaşı, nədən söhbət gəldiyini dəqiq bilmək üçün gedib gözümlə görməliyəm. İşlər o qədər çox olur ki, şəxsi həyatıma bir saat vaxt ayıra bilmirəm.

- İş saatınız necədir ki?

- Əslində həftənin 5 günü səhər 9-dan 18.00-a kimi işləyirik. İş çox olanda axşam 6-dan sonra da işləyə bilirik, şənbə-bazar günü də... Amma indiki iş saatım televiziya-dan daha uyğundur. Televiziya 6 gün, bəzən isə gecəyə qədər işləyirdim, bircə bazar günü istirahət edirdim. Burada isə konkret iş vaxtı var və bu, işimizi görməyə kifayət edir. Şənbə-bazar və bayram günləri istirahət edirəm. Televiziya bayramları tam istirahət edə bilmirdim. Amma indi də evdəyəmsə, işləmədiyim anlamına gəlməməlidir. Jurnalistlər hər gün və bütün saatlarda işlədikləri üçün mən də iş başında oluram.

- Sizə nə vaxt zəng vursam, nömrəniz məşğul olur. Deyəsən, jurnalistlərin sualı çox olur. Gün ərzində jurnalistlərin nə qədər sualını cavablandırırınsız?

- Ümumi olaraq gün ərzində ən az 20-30, ən çox 200-300 zəngə cavab verirəm. Təbii ki, bütün zənglər jurnalistlərdən olmur. Amma zəng edənlərin böyük hissəsi jurnalistlər olur. Zənglər pik həddə yağışlı-qarlı havalarda çatır. Bəzən elə olur ki, işim kənar qalır, ancaq zənglərə cavab verirəm.

- Mətbuat xidmətinin rəhbərinə məmur da deyirlər. Amma deyəsən, məmur abı-havası sizdən uzaqdır...

- Məmur sözündən xoşum gəlmir. Biz jurnalistik və jurnalistikadan gəlmişik. Ofisdə oturub, ancaq zənglərə cavab verən mətbuat xidmətlərinə hardasa məmur demək olar. Mətbuat xidmətinin işi ancaq telefon zənglərinə cavab vermək deyil. Düzdür, bu, sahələrdən də asılıdır. Amma mətbuat xidmətində çalışan bir yerdə durmama-
lı, inkişaf etməli, yenilik axtarmalıdır. Maarifləndirici istiqamətdə effektiv iş təqdim etməlidir. Bu istiqamətdə isə bizim əsas dəstəkçilərimiz mətbuat orqanlarımız, jurnalistlərimizdir.

- Deyirsiniz işiniz çox olur. Yorulmursuz?

- İş vaxtı o qədər yoruluram ki, evə gedəndə evin problemləri ilə məşğul ola bilmirəm. Fiziki gücüm qalır.

- Heç düşünmüsünüzmü ki, rahat bir işim olsun, hamı kimi gedim ofisə, axşam da evə qayıdım? Bu qədər yorğunluq olmasın...

- Düzü, bu haqda düşünməyə vaxtım olmayıb. Yoruluram, amma jurnalistlər fikirləşməyə vaxt vermirlər (gülür - A.A.).

yanlıq edirsənsə, aradan qaldırmaq lazımdır. Tənqid edənlər də sənə tamaşaçıların, auditoriyandır. Demək, sənə baxırlar ki, tənqid edirlər.

- Qəzet, radio, televiziya və mətbuat xidməti. Hansi sizin üçün daha çətindir?

- Qəzet və televiziya müxbiri başqa olsa da, hər birinin özünəməxsus çətinliyi olub. Aparıcılığın başqa çətinlikləri vardı. Hazırda mətbuat xidməti kimi çalışıram. Bu da çox çətindir. Aparıcı olanda işim xəbərlərə baxıb analiz edib, efirdə təqdim etmək idi. İndi isə işimin əhatə dairəsi çox genişdir. O mənada ki, indi televiziya, radio, qəzet, elektron mətbuatın hamısına məlumat vermək, suallarını cavablandırmaq lazımdır. Tərif edən də olur, tənqid yazan da. Mə-